

Betreft: **Wetsvoorstel regulering sekswerk**

Geachte lezer,

Met belangstelling heb ik het voorliggende wetsvoorstel "Wet regulering Sekswerk" inclusief de "memorie van toelichting" doorgenomen. Hoewel de intentie goed lijkt te zijn, betreft het een doorwrocht stuk dat zich in belangrijke mate richt op de in het kabinet heersende opvattingen over sekswerk. De voorgestelde maatregelen zijn nogal drastisch, zodat je de vraag zou moeten stellen of ze überhaupt wel uitvoerbaar zijn. En zelfs wanneer dat het geval gaat zijn, zal het waar het volgens de in de "memorie van toelichting" genoemde primaire doelstelling, te weten: "De wet is er op gericht om de bestuurlijke aanpak van misstanden in de prostitutie beter vorm te kunnen geven" niet bewerkstelligen. In tegendeel lijkt mij.

Want, gaat dit wetsvoorstel bijdragen aan de doelstelling zoals dat in het regeerakkoord van Rutte III is verwoord? Ik citeer uit het persbericht van het Ministerie van Justitie en Veiligheid van 15 oktober 2019.

"Het kabinet wil de maatschappelijke positie van prostituees en andere sekswerkers verbeteren, zodat zij minder kwetsbaar zijn. Mensen die in de seksbranche werken moeten dat veilig kunnen doen. Daarom moeten misstanden als dwang en uitbuiting worden bestreden. Heldere, uniforme regels helpen daarbij. Dit bevordert niet alleen een effectieve handhaving, maar voorkomt ook dat malafide exploitanten uitwijken naar gemeenten met lichtere vergunningsvoorwaarden."

Het enige wat naar mijn mening wordt bewerkstelligd is dat er uniforme regels gaan komen. Maar vreemd genoeg wordt nu wel aan gemeenten de mogelijkheid geboden om voor de zogenaamde nuloptie te opteren. Dus, hoe uniform is dit dan? En wat gaat er dan plaatsvinden in die gemeenten? Ik vraag mij dan ook oprecht af of dit wetsvoorstel inderdaad de maatschappelijke positie van sekswerkers gaat verbeteren. Eerlijk gezegd heb ik daar een erg hard hoofd in.

In mijn beleving zijn de opgenomen maatregelen hoofdzakelijk symptoombestrijding en wordt er niet gekomen tot een bronaanpak. De uitbuiters, de daders van illegale praktijken, waarbij ze sekswerkers inzetten als hun 'werktuigen', worden namelijk niet rechtstreeks aangepakt. Nee, sterker nog: Ze krijgen juist meer de ruimte om de in de ogen van het kabinet kwetsbare sekswerkers (18 tot 21 jarigen en de zogeheten niet zelfredzamen) te ronselen en voor zich te laten prostitueren c.a. Deze groep wordt dan in feite ook aan hun lot overgelaten. Daarbij krijgen handhavers immers ook nog meer de handen vol om naast de vergunde bedrijven nu ook de (semi) zelfstandig werkende vergunde sekswerkers te controleren. Met als gevolg dat de uitbuiters met kwade bedoelingen min of meer vrij spel krijgen. Te meer de capaciteit naar eigen zeggen nu al voor problemen zorgt om adequaat te kunnen handhaven. Want zolang je de basis niet aanpakt heeft geen enkele oplossing zin. Het is dan dweilen met de kraan open, je zult altijd weer terugkerende moeilijkheden krijgen. Heb je het één opgelost, dient het andere zich aan.

Verder lijkt het wel dat de politiek gevangen zit in zichzelf en niet luistert naar wat er speelt in de branche. Ik kan mij, mede op basis van standpunten in het recente verleden, namelijk niet voorstellen dat dit voorstel écht door de gehele coalitie wordt gedragen. Het lijkt er dan ook op dat omwille van de verkrijging van een nipte meerderheid in de kamer voor andere zaken de politiek de orthodoxe christelijke partijen hun zin geven, dan wel laten krijgen door dit voorstel te steunen en er doorheen te loodsen. Als deze gedachtegang juist is, vrees ik dat er voor de branche nog een lange en hardvochtige weg te gaan is.

Het had het kabinet gesierd om bij het opstellen van deze wetgeving het eens andersom te doen en te komen met een voorstel dat destigmatisering en normalisatie van de branche écht kon gaan bewerkstelligen, zodat er nu een begin gemaakt kon gaan worden met het keren van het tij. Daarmee zou naar mijn mening de doelstelling van het regeerakkoord “de maatschappelijke positie van prostituees en andere sekswerkers te verbeteren” een veel betere invulling kunnen gaan krijgen.

En neem daarbij afstand van het steeds stringenter repressiever beleid, waarvan het nu voorliggende voorstel mijn inziens er weer een treetje bij is. Met betrekking tot repressie wil ik u uitnodigen eens kennis te nemen van wat Matthijs Pontier in 2013 hierover schreef, te raadplegen via de volgende link:

<https://www.socialevraagstukken.nl/vervang-repressie-door-alternatieven-die-wel-werken/>

Als ik een voorstel mag doen met betrekking tot sec bestrijding van mensenhandel, dan is dat als volgt: **focus op de bron**. Te weten de uitbouter / mensenhandelaar. En neem daarin dan alle vormen van mensenhandel mee die in alle branches kunnen en ook vaak voorkomen worden aangepakt. Het is onterecht, stigmatiserend en misschien zelfs wel discriminerend om sekswerk als synoniem te zien van mensenhandel.

Ik hoop oprecht dat door mijn uiteenzetting en dat van de andere adviseurs, die hebben gereageerd op deze internetconsultatie, u zich nog eens achter de oren zult krabben en zich bewust gaat afvragen of dit wetsvoorstel dienend is aan het beoogde doel en inderdaad de weg is die bewandeld moet gaan worden. Want geachte lezer, het is nog niet te laat om tot andere inzichten te komen, waarbij de klok overigens wel tikt.....

Rest mij tot slot u wijze inzichten toe te wensen.

Met een bezorgde groet,
Mevrouw G. Steenbeek.

Opgemaakt 11 december 2019.